

Republica Moldova
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE
DE INADMISIBILITATE

a sesizării nr.141g/2018

privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolele 7 alin. (2) și 8 alineatele (3) și (6) din Legea nr. 1380 din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal, a pct. 73 subpct. (1) din Regulamentul de aplicare a destinațiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1140 din 2 noiembrie 2005, și a punctelor 9, 34 și 36 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016

(modul de declarare a valorii în vamă[2])

CHIȘINĂU

30 octombrie 2018

Curtea Constituțională, judecând în componența:

dlui Mihai POALELUNGI, *președinte*,
dlui Aurel BĂIEȘU,
dlui Igor DOLEA,
dlui Victor POPA,
dlui Veaceslav ZAPOROJAN, *judecători*,
cu participarea dnei Ludmila Chihai, *grefier*,

Având în vedere sesizarea depusă pe 16 octombrie 2018,
Înregistrată la aceeași dată,
Examânând admisibilitatea sesizării menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând pe 30 octombrie 2018 în camera de consiliu,

Prezintă următoarea decizie:

ÎN FAPT

1. La originea cauzei se află excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolele 7 alin. (2) și 8 alineatele (3) și (6) din Legea nr. 1380 din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal, a pct. 73 subpct. (1) din Regulamentul de aplicare a destinațiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1140 din 2 noiembrie 2005, și a punctelor 9, 34 și 36 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, ridicată de către dl avocat Vladimir Grosu, în dosarul nr. 3a-1275/18, pendinte la Curtea de Apel Chișinău.

2. Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a fost trimisă la Curtea Constituțională pe 16 octombrie 2018 de către un complet de judecată de la Curtea de Apel Chișinău (Angela Bostan, Anatol Pahopol și Veronica Negru), în baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție.

A. Circumstanțele litigiului principal

3. Pe 10 mai 2017, S.R.L. „Simsek” a introdus pe teritoriul Republicii Moldova în regim vamal de import diverse articole textile, indicând în declarația vamală prețul tranzacției în sumă de 1258681 lei, conform facturii fiscale. Ca urmare a unui control efectuat de către Biroul Vamal Centru, prin actul de inspecție din 10 mai 2017, autoritatea vamală a refuzat determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate pe baza metodei valorii de tranzacție și a rectificat valoarea mărfii în vamă de la 1258681 lei la 2316162 lei, fapt care a condus la majorarea drepturilor de import.

4. Pe 4 iulie 2017, dl avocat Vladimir Grosu, care apară S.R.L. „Simsek”, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru,

prin care a solicitat anularea actului de inspecție din 10 mai 2017 și restituirea drepturilor de import achitate în plus, în sumă de 535466 lei, precum și cheltuielile de judecată. Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 6 februarie 2018, cererea menționată a fost respinsă.

5. Pe 15 februarie 2018, dl avocat Vladimir Grosu a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, prin care a solicitat admiterea cererii de apel și casarea integrală a hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 6 februarie 2018.

6. Pe 20 august 2018, dl avocat Vladimir Grosu a ridicat excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolele 7 alin. (2) și 8 alineatele (3) și (6) din Legea nr. 1380 din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal, a pct. 73 subpct. (1) din Regulamentul de aplicare a destinațiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1140 din 2 noiembrie 2005, și a punctelor 9, 34 și 36 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, referitoare la competența autorității vamale de a solicita importatorului să prezinte justificări suplimentare, inclusiv documente sau alte evidențe, în cazul în care există îndoieli privind exactitatea informațiilor sau a documentelor furnizate pentru determinarea valorii în vamă.

7. Prin încheierea din 2 octombrie 2018, Curtea de Apel Chișinău a admis cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și a trimis sesizarea către Curtea Constituțională, în vederea soluționării acesteia.

B. Legislația pertinentă

8. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 20 Accesul liber la justiție

„(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.”

Articolul 21 Prezumția nevinovăției

„Orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.”

Articolul 26 Dreptul la apărare

„(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.

(3) În tot cursul procesului părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.

(4) Amestecul în activitatea persoanelor care exercită apărarea în limitele prevăzute se pedepsește prin lege.”

Articolul 34

Dreptul la informație

„(1) Dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit.

(2) Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.

(3) Dreptul la informație nu trebuie să prejudicieze măsurile de protecție a cetățenilor sau siguranța națională.

(4) Mijloacele de informare publică, de stat sau private, sunt obligate să asigure informarea corectă a opiniei publice.

(5) Mijloacele de informare publică nu sunt supuse cenzurii.”

Articolul 53

Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică

„(1) Persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

(2) Statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvârșite în procesele penale de către organele de anchetă și instanțele judecătorești.”

9. Prevederile relevante ale Legii nr. 1380 din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal sunt următoarele:

Articolul 7

Drepturile și obligațiile declarantului

„(1) Valoarea în vamă a mărfii anunțată de declarant și datele suplimentare referitoare la ea trebuie să fie veridice și confirmate prin acte.

(2) În cazul în care este necesar de a confirma valoarea în vamă a mărfii anunțată, declarantul, la cererea autorității vamale, este obligat să prezinte datele respective. Dacă autoritatea vamală pune la îndoială autenticitatea acestor date, declarantul este în drept să determine valoarea în vamă a mărfii prin metodele prevăzute de prezenta lege.

(3) În cazul în care autoritatea vamală dispune amânarea determinării definitive a valorii în vamă, declarantul are dreptul să ridice marfa din vamă cu condiția depunerii unei garanții suficiente, care să acopere încasarea drepturilor de import corespunzătoare mărfii în cauză.

(4) În cazul în care nu este de acord cu decizia autorității vamale referitoare la valoarea în vamă a mărfii, declarantul poate ataca această decizie în modul stabilit de legislație atât în fața autorității vamale, cât și în fața instanței de judecată, fără penalizare.”

Articolul 8

Drepturile și obligațiile autorității vamale

„(1) Autoritatea vamală exercită controlul asupra corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfii.

(2) Autoritatea vamală este în drept să ia decizii în privința corectitudinii ori incorectitudinii valorii în vamă a mărfii anunțate de declarant.

(3) În cazul în care nu există date ce ar confirma corectitudinea determinării valorii în vamă a mărfii anunțate sau în cazul în care există temeii de a considera că datele prezentate de declarant (importator) nu sunt veridice (inclusiv sunt sub nivelul valorii lor de producție) și/sau nu sunt suficiente, autoritatea vamală este în drept să determine de sine stătător valoarea în vamă a mărfii, aplicând consecutiv una din cele 6 metode prevăzute de prezenta lege.

(4) Informația prezentată de declarant la anunțarea valorii în vamă a mărfii constituie secret comercial, poate fi utilizată de autoritatea vamală exclusiv în scopuri vamale și nu poate fi transmisă terțelor, cu excepția cazurilor prevăzute de legislație. Pentru divulgarea informației ce constituie secret comercial, autoritatea vamală poartă răspundere în conformitate cu legislația.

(5) În cazul în care persoana cu funcții de răspundere a autorității vamale adoptă decizia privind imposibilitatea de a accepta valoarea în vamă a mărfii anunțate de declarant, autoritatea vamală, la cererea declarantului, îl înștiințează în scris despre motivele neacceptării valorii date, oferindu-i acestuia sau oricărei alte persoane responsabile de plata drepturilor de import posibilitatea de a declara recurs fără penalizare.

(6) După adoptarea deciziei definitive privind imposibilitatea de a accepta valoarea în vamă a mărfii anunțate de declarant, autoritatea vamală, la cererea în scris a declarantului, este obligată, în termen de o lună, să-i expună în scris motivele neacceptării valorii în vamă a mărfii anunțate de el drept bază la calcularea drepturilor de import.

(7) În sensul articolelor 7 și 8 din prezenta lege, expresia „fără penalizare” înseamnă că declarantul nu va fi pasibil de amendă sau de o altă formă de penalitate pentru acțiunile de contestație.”

10. Prevederile relevante ale Regulamentului de aplicare a destinațiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1140 din 2 noiembrie 2005, sunt următoarele:

„65. Importul mărfurilor se face cu respectarea normelor prevăzute în Codul vamal al Republicii Moldova și în Legea cu privire la tariful vamal și în alte acte normative care reglementează importul mărfurilor.”

„73. (1) **Dacă există îndoieli privind exactitatea informațiilor sau a documentelor furnizate pentru determinarea valorii în vamă, organul vamal poate solicita importatorului să prezinte justificări suplimentare, inclusiv documente sau alte evidențe.**

(2) Dacă informațiile și documentele prezentate nu sunt în măsură să dovedească exactitatea valorii în vamă declarate, organul vamal are dreptul să refuze determinarea valorii în vamă pe baza prețului de tranzacție. Înainte de a lua o decizie finală, biroul

vamal comunică importatorului, în scris, la cerere, motivele refuzului. În același mod se procedează și în cazul în care importatorul nu prezintă, în termenul stabilit, documentele solicitate de organul vamal.”

11. Prevederile relevante ale Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, sunt următoarele:

„9. Organul vamal este în drept să nu determine valoarea în vamă a mărfurilor importate pe baza metodei valorii de tranzacție, în cazul în care, în conformitate cu procedura vizată la alineatul doi din prezentul punct, are îndoieli întemeiate că valoarea declarată nu reprezintă suma totală, plătită sau de plătit, menționată la art.11 din Legea cu privire la tariful vamal.

În situația prevăzută la alineatul unu din prezentul punct, organul vamal este în drept să solicite informații suplimentare în conformitate cu pct.27 alineatul cinci și pct.29 alineatul doi din prezentul Regulament. În cazul în care aceste îndoieli persistă, înainte de a lua o decizie, organul vamal informează în scris, la cererea scrisă a declarantului, privind motivele pe care se întemeiază aceste îndoieli și îi acordă un termen rezonabil de răspuns, dar care nu va depăși termenul prevăzut în art.199 din Codul vamal al Republicii Moldova nr.1149-XIV din 20 iulie 2000. Decizia luată de către organul vamal este comunicată în scris persoanei interesate. Dezacordul cu privire la decizia organului vamal nu scutește declarantul de obligativitatea conformării la cerințele stabilite.

Actele și informațiile suplimentare pentru confirmarea valorii în vamă se vor solicita conform actelor normative, emise de către Serviciul Vamal.”

„34. În situația în care sunt îndeplinite prevederile de aplicare a metodei de tranzacție potrivit art.11 din Legea cu privire la tariful vamal, precum și nu se stabilește cel puțin unul din factorii de risc specificați la pct.32 alineatul doi din prezentul Regulament, totodată nu se constată discrepanțe considerabile prin compararea mărfurilor identice sau similare anterior importate cu cele de evaluat, organul vamal acceptă metoda de tranzacție.

În cazul nerespectării dispozițiilor alineatului unu sau în situația vizată la pct.33 alineatul trei din prezentul Regulament, metoda de tranzacție nu poate fi acceptată și organul vamal informează declarantul, prin înmânarea actului de inspecție despre:

a) necesitatea prezentării actelor/informațiilor suplimentare pentru confirmarea valorii în vamă în termenul ce nu va depăși prevederile art.199 din Codul vamal; sau

b) dreptul de a declara valoarea în vamă a mărfurilor prin aplicarea metodelor prevăzute de articolele 12-17 din Legea cu privire la tariful vamal cu dreptul de a plasa mărfurile în liberă circulație; sau

c) dreptul de constituire de către declarant a unei garanții suficiente cu dreptul de a plasa mărfurile în liberă circulație.”

„36. Atunci când declarantul furnizează actele și/sau informațiile suplimentare, dar în urma examinării acestora suspiciunile privind veridicitatea valorii în vamă declarate nu sunt înlăturate și/sau persistă factori de risc potențial (discrepanțe considerabile stabilite prin compararea valorii mărfurilor de evaluat cu valoarea mărfurilor identice sau similare perfectate) sau declarantul nu prezintă în

termenul stabilit acte și/sau informații suplimentare, organul vamal informează declarantul prin înmânarea actului de inspecție, despre:

a) dreptul de a declara valoarea în vamă a mărfurilor prin aplicarea consecutivă a metodelor prevăzute de articolele 12-17 din Legea cu privire la tariful vamal; sau

b) obligația de constituire de către declarant a unei garanții suficiente în mărimea stabilită de către organul vamal.

În sensul alineatului unu din prezentul punct declarantul este informat de către organul vamal în termen de cel mult o zi lucrătoare din momentul prezentării actelor și/sau informațiilor suplimentare, dar cu cel puțin o zi înainte de expirarea termenului prevăzut de art.199 din Codul vamal, iar în cazul neprezentării actelor - imediat la expirarea termenului stabilit pentru prezentarea acestora.”

ÎN DREPT

A. Argumentele autorului excepției de neconstituționalitate

12. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul susține că prevederile contestate, care se referă la dreptul autorității vamale de a-i solicita importatorului să prezinte justificări suplimentare, inclusiv documente sau alte evidențe, în cazul în care există îndoieli privind exactitatea informațiilor sau a documentelor furnizate pentru determinarea valorii în vamă, vin în contradicție cu drepturile fundamentale ale agenților economici referitoare la viața intimă, familială și privată, precum și secretul corespondenței.

13. De asemenea, autorul susține că, în baza prevederilor contestate, autoritatea vamală nu-l informează pe importator despre motivele pentru care s-a luat decizia de majorare a valorii mărfii în vamă. Mai mult, aceasta nu adoptă nicio decizie motivată care ar justifica acțiunile autorității.

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile contestate contravin articolelor 1 alin. (3), 20, 21, 26, 34 și 53 din Constituție.

B. Aprecierea Curții

15. Examinând admisibilitatea sesizării, Curtea constată următoarele.

16. În conformitate cu articolul 135 alin.(1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Guvernului, în prezenta cauză a Legii nr. 1380 din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal, a Regulamentului de aplicare a destinațiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1140 din 2 noiembrie 2005, și a Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, ține de competența Curții Constituționale.

17. Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de către dl avocat Vladimir Grosu, în dosarul nr.3a-1275/18, pendinte la Curtea de Apel Chișinău. Sesizarea este formulată de către subiectul abilitat cu acest drept, în baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție.

18. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile articolelor 7 alin. (2) și 8 alineatele (3) și (6) din Legea cu privire la tariful vamal, pct. 73 subpct. (1) din Regulamentul de aplicare a destinațiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1140 din 2 noiembrie 2005, și punctelor 9, 34 și 36 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016.

19. Legea cu privire la tariful vamal reglementează modul de formare și de aplicare a tarifului vamal la mărfurile introduse sau scoase de pe teritoriul Republicii Moldova, regulile de supunere a acestora taxelor vamale, precum și metodele de determinare a valorii în vamă și a țării de origine a mărfurilor.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că articolul 7 alin. (2) din Legea cu privire la tariful vamal prevede că, în cazul în care este necesar de a confirma valoarea în vamă a mărfii anunțată, declarantul, la cererea autorității vamale, este obligat să prezinte datele respective. Dacă autoritatea vamală pune la îndoială autenticitatea acestor date, declarantul este în drept să determine valoarea în vamă a mărfii prin metodele prevăzute de lege.

21. Potrivit articolului 8 alin. (3) și alin. (6) din Legea cu privire la tariful vamal, în cazul în care nu există date ce ar confirma corectitudinea determinării valorii în vamă a mărfii anunțate sau în cazul în care există temei de a considera că datele prezentate de declarant (importator) nu sunt veridice (inclusiv sunt sub nivelul valorii lor de producție) și/sau nu sunt suficiente, autoritatea vamală este în drept să determine de sine stătător valoarea în vamă a mărfii, aplicând consecutiv una din cele 6 metode prevăzute de lege. După adoptarea deciziei definitive privind imposibilitatea de a accepta valoarea în vamă a mărfii anunțate de declarant, autoritatea vamală, la cererea în scris a declarantului, este obligată, în termen de o lună, să-i expună în scris motivele neacceptării valorii în vamă a mărfii anunțate de el drept bază la calcularea drepturilor de import.

22. Curtea reține că importul mărfurilor se efectuează cu respectarea normelor prevăzute în Codul vamal al Republicii Moldova, în Legea cu privire la tariful vamal și în alte acte normative care reglementează importul mărfurilor.

23. Așadar, potrivit pct. 73 subpct. (1) din Regulamentul de aplicare a destinațiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1140 din 2 noiembrie 2005, autoritatea vamală este în drept să solicite importatorului să prezinte justificări suplimentare, inclusiv documente sau alte evidențe, în cazul în care există îndoieli privind exactitatea informațiilor sau a documentelor furnizate pentru determinarea valorii în vamă, pentru a ajuta la determinarea valorii mărfii în vamă.

24. În același timp, Curtea constată că pct. 34 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor prevede că în cazul în care metoda tranzacției nu poate fi acceptată organul vamal informează

declarantul despre necesitatea prezentării informațiilor suplimentare sau dreptul de a declara valoarea mărfii prin aplicarea altor metode.

25. În cazul în care declarantul prezintă informații incomplete sau nu le prezintă în termenul stabilit, acesta este informat suplimentar, în termen de cel mult o zi din momentul prezentării actelor și/sau informațiilor, dar cu cel puțin o zi înainte de expirarea termenului prevăzut de articolul 199 din Codul vamal.

26. Curtea observă că autoritatea vamală este obligată să informeze declarantul despre imposibilitatea aplicării unei metode de determinare a mărfii în vamă. În același timp, declarantul are dreptul de a solicita, în scris, prezentarea motivelor.

27. Prin urmare, Curtea menționează că prin Decizia nr. 127 din 15 decembrie 2017 a examinat unele prevederi ale articolului 8 alin. (5) și alin. (6) din Legea cu privire la tariful vamal și ale punctelor 32, 34 și 36 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016. Curtea a reținut că problema ridicată, referitoare la obligația autorității vamale de a aduce la cunoștința declarantului toate motivele deciziei luate doar la cerere, nu poate constitui o încălcare a articolului 34 din Constituție, care garantează dreptul la informație (§ 30).

28. În partea ce ține de încălcarea accesului liber la justiție, garantat de articolul 20 din Constituție, Curtea menționează că deciziile cu caracter administrativ ale organelor vamale pot fi supuse controlului judecătoresc. Potrivit articolului 1 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

29. De asemenea, articolul 7 din Legea cu privire la tariful vamal prevede că, în cazul în care nu este de acord cu decizia autorității vamale referitoare la valoarea în vamă a mărfii, declarantul poate ataca această decizie în modul stabilit de legislație atât în fața autorității vamale, cât și în fața instanței de judecată.

30. Curtea constată că autorul excepției de neconstituționalitate își bazează pretențiile pe faptul că, în cazul în care există îndoieli privind exactitatea informațiilor sau a documentelor furnizate pentru determinarea valorii în vamă, autoritatea vamală este în drept să solicite importatorului să prezinte justificări suplimentare, inclusiv documente sau alte evidențe, și pe modul de determinare de către organele vamale a valorii mărfii în vamă.

31. Curtea reține că aceste argumente nu pot constitui critici de neconstituționalitate, iar problemele invocate privind competența autorității vamale de a solicita importatorului să prezinte justificări suplimentare, inclusiv documente sau alte evidențe, în cazul în care există îndoieli privind exactitatea informațiilor sau a documentelor furnizate pentru determinarea

valorii în vamă și stabilirea valorii mărfii în vamă contrar prevederilor legale pot fi soluționate în instanța de judecată.

32. Punctul 73 subpct. (1) din Regulamentul de aplicare a destinațiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1140 din 2 noiembrie 2005, și punctele 9, 34 și 36 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, au fost elaborate pentru executarea legilor.

33. De asemenea, Curtea menționează că exercitarea controlului legalității asupra unei hotărâri de Guvern care a fost elaborată pentru executarea legilor revine, prin definiție, instanțelor de judecată. Această concluzie decurge din articolul 114 din Constituție, potrivit căruia justiția este înfăptuită în numele legii numai de instanțele judecătorești.

34. În jurisprudența sa anterioară, Curtea a stabilit că hotărârile Guvernului (cu caracter normativ) sunt susceptibile de controlul legalității, care ține de competența instanțelor de drept comun (DCC nr.1 din 14 iulie 2011; DCC nr.7 din 30 decembrie 2011, § 35; DCC nr.16 din 9 februarie 2018, § 21; DCC nr.27 din 29 martie 2018, § 23).

35. Așadar, având în vedere cele menționate, Curtea reține că sesizarea nu poate fi acceptată pentru examinare în fond.

Din aceste motive, în baza articolului 26 alin. (1) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și a articolelor 61 alin. (3) și 64 din Codul jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională

DECIDE:

1. *Se declară inadmisibilă* excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolele 7 alin. (2) și 8 alineatele (3) și (6) din Legea nr. 1380 din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal, a pct. 73 subpct. (1) din Regulamentul de aplicare a destinațiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1140 din 2 noiembrie 2005, și a punctelor 9, 34 și 36 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, ridicată de către dl avocat Vladimir Grosu, în dosarul nr. 3a-1275/18, pendinte la Curtea de Apel Chișinău.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă nici unei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte

Mihai POALELUNGI

Chișinău, 30 octombrie 2018

DCC nr. 120

Dosarul nr. 141g/2018